

paa Toldboden. Jeg skal derfor for mit Bedkommende indskrænke mig til at sige, at jeg har fundet mig forpligtet til, efter de mange og ofte gjentagne Klagemaal, der have fundet Sted, om en ikke tilfredsstillende Expedition paa Toldboden, ikke blot fra Publicums Side, men ogsaa fra Toldvæsenets egen Side, at bringe denne Sag i Forslag, og der har dertil foreligget en ganske naturlig Grund, idet nemlig den Plads, som igjennem en lang Række af Aar har været udsæet til at skulle bebygges med nye Toldbygninger, nu er bleven ledig, saaledes at den vil kunne staae til Disposition i den kommende Sommer. Der som man nu altsaa negter mig denne Bevilling, maa der jo søges disponeret over denne Plads paa anden Maade, idet jeg dog skal bemærke, at det Tærnkur, som man er villig til at bevilge mig, vil blive opført paa endeel af denne Plads. Men hvad jeg i alt Fald vil tage med mig af denne Forhandling, er det, at man har erkjendt, at Forholdene paa Toldboden ikke ere, som de burde være og saaledes som det handlende og clarerende Publicum og Toldpersonalet, naar det skal udføre sin Gjerning paa en fyldestgjørende Maade, har Ret til at forlange, saa at jeg kun anseer Spørgsmaalet her for foreløbigt opsat, men ikke for opgivet. Der er forskjellige Bemærkninger, der ere bleve fremsatte, navnlig af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), Bemærkninger, som jeg ikke kan lade gaae hen ganske uden at gjøre Modbemærkninger derved. Det ærede Medlem dvælede med en vis Forsjærlighed ved disse mange Ombygninger paa Toldboden, jeg troer han nævnte 5 Gange i de sidste 50 Aar, (Berg: 30 Aar!), altsaa i de sidste 30 Aar, — saa meget heldigere for mig — og nu var man kommen til det Resultat, at disse Bygninger skulle casseres allefammen. Dette er ikke rigtigt. Der er ikke foreslaaet, at der skal casseres en eneste Bygning; der er tværtimod anført som en af Grundene, hvorfor man maatte onske en ny Bygning, at man derved fik Plads i de gamle, og navnlig den Plads, man mangler derude, Plads ved Sorden. Dernæst maa det ærede Medlem husse paa, at, naar der i de sidste 30 Aar er foretaget 5 Forandrin-

ger, viser dette kun, hvorledes man har vundet sig ved at komme frem med de store Begjæringer, og har stræbt at hjælpe sig saa godt som muligt indtil det Tidspunkt kom, da man maatte ansee det for hensigtsmæssigt at foreslaae en saadan Forandring, men det ærede Medlem maa heller ikke glemme, at i de sidste 30 Aar ere ogsaa Toldindtægterne og som Følge deraf ogsaa Toldclareringernes Antal og Værdifuldhed stegen til mere end det Dobbelte af, hvad de før vare. Dette er et Forhold, man ikke kan lade være at tage i Betragtning, og det forekommer mig, at de Skatteydere, der yde deres Stat gjennem Tolden, have Ret til at forlange, baade at Personalet er saaledes stillet og at Bygningerne ere saadanne, at de ikke risikere at faae deres Varer ødelagte ved selve Toldclareringen, men det er, som de Herrer ville have seet, en af de væsentlige Mangler, at der hverken er Plads til at adstille de clarerede og uclarerede Varer i tilstrækkelig Omfang fra hinanden eller tilstrækkelig Plads for de udfaldende Varer til at pakkes ind med den Orden og Omhyggelighed, som er fornøden for mange Varers Bedkommende. Jeg erkjender imidlertid, som sagt, at det neppe vil føre mig til det forønskede Resultat at fastholde Begjæringen til det Yderste, idet jeg naturligvis ikke, uden at stride imod sund Menneskeforstand, tør paastaae, at denne Bygning er saa absolut fornøden, at dens Opførelse ikke vil kunne udsættes et Aar, og jeg skal endnu give det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (A. Hage) Ret i, at det har en vis Betydning, at vi staae foran en Omordning af Toldtarifen, som vel kan faae nogen Indflydelse paa Toldlocalernes Bessaffenhed, skjøndt jeg ikke troer, at den vil have den Virkning, som det ærede Medlem meente, at man muligens vilde kunne undvære en Deel af Pladsen.

Indenrigsministeren: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), som har taget Ordet for og været med til at stille de to Endringsforslag under Nr. 4 og 6, erkjendte Rigtigheden af, at Reservecassen maatte betragtes som en Deel af selve